

جانباز و استاد دانشگاه تبریز : وضعیت اسفبار زندانی اسلام گرای جمهوری آذربایجان ماه تاسف است

دکتر محمد علی پیرغو استاد دانشگاه تبریز طی یادداشتی در خصوص آخرین وضعیت حاج روح الله اخوندزاده زندانی اسلام گرای جمهوری آذربایجان که چندی پیش مطالبی از وی در شبکه های اجتماعی منتشر شده بود ، آورده است :
صدای این انسان شریف تا ابد در گوش های من طنین انداز خواهد بود ،چرا که صدای عزت مندانه او با ذات و فطرت هر انسان آزاده ای عجین است .

به گزارش آران نیوز در این یادداشت آمده است:

به نام خدای مهربان و بخشنده

گاهی یک نشانه مانند گل نرروز یا زنبق وحشی می تواند مژده آور بهار باشد و یا کوبش باد های سرد بر دل پنجره ها آمدن پائیز را فریاد بزند. نشانه های آمدن بهار همیشه موجب ایجاد احساس خوب و خوشایند در ما می شوند و در ایام قدیم هر کسی که از دل صحرا به آبادی هایمان گل نرورزی می آورد مزدگانی می گرفت .

استاد شهریار نیز در اشعار زیبایش در منظومه "حیدر بابایا سلام" از نرروز گلی به عنوان نشانه آمدن بهار یاد کرده و چنین می سراید:

بایرام یئلی چارداخلاری بیخاندا

نوروز گلی قار چیچگی چیخاندا

آع بولوتلار کوینکلرین سیخاندا

بیزدن ده بیر یاد ایلیه ن ساغ اولسون

دردلریمیز قوی دیکلسون داغ اولسون

اکنون بهار قران و بهار طبیعت فرا رسیده است ، البته کرونا هم که قبل از آن رسیده بود ، به ما توصیه شده است که در این بهار بر خلاف بهار های قبل ، محدودیتهایی برای خود قائل شویم و این محدودیتها در کنار همه سختی هایش باعث می شود ما بیشتر به یاد افرادی بیافتیم که نه از چند هفته قبل بلکه از سالها قبل دچار محدودیت شده اند .

چندی پیش در شبکه های اجتماعی با مطلبی از برادر دینی مان آقای روح الله آخوند زاده مواجه شدم و انتشار و یاد آوری این خبر در این روز های مبارک ماه رمضان موجب اندوه قلبی دوباره اینجانب شد و در این اندیشه فرو رفتم که چگونه می شود از یک کشور مسلمان ، اخباری چنین تلخ به گوشمان برسد و نه با ملاحظه بیماری چنین اشخاصی ، نه به خاطر حرمت ماه مبارک رمضان و نه به علت آسیب های ویروس خطرناک کرونا این اتفاقات متوقف نمیشود؟! دقایقی به گذشته برگشتم، به اوراق کهنه تاریخ کشورمان که جوانمردان و دینمداران در زندانها و سیاه چاله هایش پیر می شدند .

وقتی صدای حاج روح الله را شنیدم ، برای مقام و مرتبه ایشان غبطه خوردم ، چرا که تاریخ در اوراق خود از او و دیگر انسان های گرفتار شده به جور و ستم به بزرگی یاد خواهد کرد .

گویا همین دیروز بود که حاج روح الله آخوند زاده در ژانویه سال 2011 توسط دادگاه جنایی باکو با اتهاماتی ساختگی به زندان محکوم شد و در این مدت نیز چندین بار خبرهایی از حال ناخوش این بزرگمرد دیندار در زندان های جمهوری آذربایجان مخابره شد و امروز پس از 9 سال ، حاج روح الله در 66 سالگی با محاسنی سفید از زندان فریاد آزادگی سر می دهد و با عزت تمام می گوید : " فرا رسیدن ماه رحمت مبارک رمضان را تبریک و قبولی روزه هایمان را از خدای بزرگ می خواهم و در روز قیامت بخشیده شدن گناهانمان را با شفاعت و وساطت پیغمبر اسلام حضرت محمد (ص) و ائمه اطهار علیهم السلام آرزو می کنم " و پس از دعای خیر برای من و شمای نشسته در ساحل، عزتمندانه می گوید : "تعدادی از اطرافیانم نامه ای به حاکمیت جمهوری آذربایجان نوشته و برای من درخواست عفو کرده اند که من آن را رد می کنم و به آن اعتراض دارم. حاکمیت باید به جای عفو ، از من عذرخواهی کند و مرا با عزت تبریئه نماید".

صدای این انسان شریف تا ابد در گوش های من طنین انداز خواهد بود ،چرا که صدای عزت مندانه او با ذات و فطرت هر انسان آزاده ای عجین است.

من این جملات را از تبریز می نویسم. از مهد فرهنگ و هنر و تمدن. سرزمینی که هر خانه اش گوهری از علم، ادب و عرفان را در خود جای داده که شهریار شیرین سخن تنها یکی از این گوهرهای تابناک است که نیک می دانم این مختصر را با شعری از او به پایان ببرم.

من علی اوغلوپام، آزاده لرین مردی ، مرادی

او ، قارانلیق لارا مشعل
او ، ایشیقلیق لارا هادی
حقه، ایمانه منادی
باشدا سینماز سپریم، الده کوتلمز قیلیجیم وارا!
شاه داغیم، چال پاپاغیم، ائل دایاغیم، شانلی سهند´یم
باشی توفانلی سهند´یم.